

Nome: _____ Curso: __ Data: _____
--

Comprensión e expresión oral

1A. escoita e responde as preguntas.

• Quen relata o conto? _____

_____

• Cantos consellos lles dá aos seus fillos? _____

_____

• Cales son? _____

_____

• Porque lle di ao fillo máis pequeno que xa pode marchar? _____

_____

• Conta ti un conto que che contaran os teus pais, os teus avós ou algunha persoa adulta.

_____

_____

_____

_____

Nome: _____ Curso: __ Data: _____

Comprensión e expresión oral

A princesa desencantada

Cando algunha vez, en soño ou de viaxe, volva a aquela terra, non poderei esquecer a historia que certa tarde alí oín.

Contouma un ancián, de ollar profundo e barba rubia, á hora en que me deu por subir ao punto máis alto da cidade e **enxergar** dende alí as grandes torres espelladas na auga do río que por alí corre, río de bágoas que unha princesa, un día, daquela chorou.

En tempos, este reino fora terra de encanto.

Deixou de selo a partir do momento en que o rei mandou prender á filla no máis fortificado **alxube** da cidade, por coidar ela infame a servidume en que vivían os súbditos do reino.

—Esta é historia de Tristalia —rosmou o vello— e como todas as historias non é unha historia perfecta: a fin parece o principio, e quen unha vez a escoite axiña pedirá que ninguén a volva repetir.

Fitando a man trémula que apuntaba na dirección do río, vin que o descoñecido albiscaba o lugar onde se erguía a fortaleza en que a filla do rei vivira encerrada. Entón contou el:

«Desencantada, como princesa, co mal que, ás ordes do rei, a lei realizaba, Tristalia deixou de ser terra de amor.

Día e noite, a princesa non paraba de chorar. Pedíanlle os nobres protección para ela ás cortes, convidábaa o clero a arrepentirse, mesmo temendo que sobre o pobo caese de novo a ira do rei.

O máis arrasador dos desencantos, non obstante, debíase ao xeito en que o rei Severo, seu pai, trataba á raíña Eduvixes, súa nai.

Escandalizábanse os **chanceleres**, o episcopado, a nación. De banquete en banquete, o rei Severo seguía coa súa.

Iluminada por designio divino, resolveu a princesa poñer fin á humillación. Cal segredo de estado, determinou sen demora escapar da prisión, correr mundo, rebelarse como só o fai quen ten razón.

Como máis vale fuga que espera, así foi. En semanas conquistou os favores do garda maior Epaminondas, logo obtivo a sela dun fogoso **alazán**. Do tesoureiro Sexismundo, en poucos días, unha elevada contía de pezas de ouro. Do camareiro Malaquíás, en horas, unha poderosa espada de dous gumes.

Planeada a evasión, antes fuxir que ficar mal. Non ía aínda lonxe o cabaleiro embruxado, de armadura e espada en ristre, e xa un mensaxeiro ao servizo do rei pasaba aviso por terras da provincia ata a última aldeola.

Entraron as tropas en estado de alerta. Poboáronse de espías os postos da fronteira. Un capacete de sombra abateuse sobre o rostro dos soldados atrincheirados nas esquinas.

Nome: _____ Curso: __ Data: _____

Comprensión e expresión oral

Á saída da cidade, un mendigo, que acudira ao son de tan lixeiro trote, interrompeuno:

—Onde vos leva esta présa de vivir, señor do cabalo alazán?

Quitoulle anos o cabaleiro ao mendigo, que outra cousa naquela hora non tiña para lle dar!

Fuxía de si mesmo, non do mundo, o cabaleiro, deixando tras de si un rastro de miseria e escravitude. Dunha casa en ruínas saíu, co fillo no colo, unha muller a quen a guerra lle encontrara baleiro o corazón:

—A quen fará feliz, un día, Señor meu, todo o ouro que levades?

Deulle o cabaleiro o sol e a lúa, que mágoas hai na vida que non se esquecen nunca.

Entrementres, ¿podía alguén adiviñar quen, así disfrazado, lles confesaba seguido ás herbas do camiño grandes honras, por moito que se diga que son deshonras?

Á porta dun albergue, un neno, fascinado polo anel de luz que, no seu cabalgar, a cabalo e cabaleiro envolvía, fíxoos deter:

—Se na túa espada, Rosa Peregrina, a vontade do pobo así confía, por que non volves axiña ao Palacio onde o terror da noite en boa hora se fixo día?

Deu media volta o cabaleiro que de sí mesmo tanto fuxía. Aclamado nas rúas de Tristalia, xuntouse o foraxido aos señores do reino que xa nas cortes buscaban herdeiro entre os bastardos que do rei Severo daquela había.

Quitado o manto, aos pés, ninguén ousou dicir que aquel misterioso cabaleiro a coroa non merecía.

-Non hai outro encanto- comentou o vello, emocionado- senón aquel que pon fin ao reinado que os reis **tiranos**, case sempre, espallan por servidume gratuíta ou teimosía”

Vergílio A. VIEIRA

1A. Busca o significado das palabras destacadas na lectura.

Nome: _____ Curso: __ Data: _____

Comprensión lectora

2A. Responde.

• Quen conta a historia da princesa? _____

• Cales son os personaxes que se nomean na historia?

_____

• No texto pregúntase: «por que non volves axiña ao Palacio onde o terror da noite en boa hora se fixo día?». Explica coas túas palabras que quere dicir.

_____

_____

3A. Escribe un breve resumo da historia.

_____

_____

_____

_____

4A. Cal é a túa opinión sobre o relato? Cres que fixo ben a princesa en escapar? Por que? Que pensas do seu pai, o rei?

_____

_____

_____

_____

_____